

REVISTĂ LITERARĂ
 săptămânială - săptămânială - UMOR
 înregistrată la Tribunalul Arad,
 Secția III Nr. 22/1938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
 Str. V. Babeș Nr. 10.
 Telefon: 10-83

ABONAMENTE:

150 lei anual, 3 dolari pt. America
 500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
 1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

Hristos a înviat!

O aventură de Paști

Cu tot tariful ridicat al Onor. F. R. săcăelile nevastei, invita- ademenitoare ale socrilor, cică- servitoarei care voia să fie li- de Paști, — am plecat să-mi sărbătorile la soacră mea. în vă înșir aci toate peripețiile de plecare, cu rochii, pantofi, cu toate lucrurile inutile cari cucoanele știu să și-le ia ariă deosebită, — pentru că asigură le cunoașteți, iar cei aurăși nu le credeți (dar veți da bucluc odată și odată ..). prin urmare, lăfă-ne instalați, multă ciorovăială și harță cu erii și hamalii din gară, cu con- din tren, într'un compartiment de cl. II. Inghesuială ca la ori: miros de colonie proastă, căci proastă — dusă cadou gaz- — de transpirație, de mâncare, de cărbune, de țigări proaste albă lumea frumoasă acum „Na- le” — și toate celelalte nece- și buclucuri pe care omul le ește într'un compartiment de pe timp de noapte... un târziu, trenul a pornit... Tre- trenuțule, trenule drăguțule... rădămintă interminabil și monoton alelor e pliclisitor și enervant. început să răsfoiesc gazetele de iar nevasta niște reviste ci- lografice. (Căci desigur știți ecare cucoană crede că în ea o Greta Garbo sau cel pușin ma Loy, actrița care s'a n- în ultimul timp, ca o vacă!) timpul trece. Stațiile urmează după alta. Când am terminat itul gazetelor, mă uli să văd face nevasta. Dar nevasta n palmă. Mă alarmez și pe dreptate: cum să te duci la răă nevastă? Incep să fac și scandal. Acuz pe ceilalți că mi-au răpit nevasta: Gangsterilor, să-mi dați napoi... Ce'nseamnă porcăria... Suntem în America să fu- emelle în plină zi? poare. Toți mă privesc dug- și unul se ridică amenință- mi spune: Domnule, liniștește-te te rog.. nu e vinovat: pe soția dăle... somnuli e die, dar eu n'o văzusem male. și, mi-am răzimat și eu ca- perețele vagonului și în uru- terminabil a roșilor, am a- și cum am dormit n'aș pu-

lea spune, dar într'un târziu, m'am trezit în mijlocul unui sgomot în- grozitor. Parcă un uriaș, un mons- tru răsărit din poveștile cu zâne și feți frumoși făcuse asupra trenu- lui. Părea că plesnesc pereții, că se slarmă geamurile, că se zdro- bește acoperișul, că zboară în jân- dări ușile.

Speriat de-a binelea au început să îp.

— Ajutor, ajutor!.. Murim.
 După cum era firesc, am sărit cu toții:

— Ce e?... Ce s'a întâmplat?

— Păi, n'auzili zgomotele astea infernale?... S'o fi ciocnit trenul și și noi stăm aici ca niște blegi să fm acoperiți de sfărâmiturile va- goanelor?

— Liniștește-te dragă, sări ne- vastă-mea, că nu-i nimis: se crapă doară de... ziua!

Năucit, dau să es afară din com- partiment și să trec în cabinetul de toaletă unde să-mi dau pe ochi cu pușină apă clocită din bazinul de

deasupra vagonului. Dar nu pot țesi. Ușa e atât de îngustă, încât eu, deși slăbit de concentrare, nu reu- șesc să trec prin ea. Incep să fac iarăș scandal și să-mi acuz lovară- șii de călătorie, că fac glume proaste cu mine, cari au pus piedecă la ușă ca să nu se poată deschide de tot. Ei neagă și natural, ne apucăm la ceartă. Noroc că scumpa-mi jumă- tate, împăciuitoare ca'n totdeauna intervine:

— Stai dragă, nu face scandal că nimeni nu-i vinovat, dar ești um- flat... de somn și de acela nu în- capi pe ușă!

— Așa-i dle.., m-am plesnit cu palma peste frunte, mulțumit că lu- crurile s'au aranjat stăi de simplu și de fericit.

Încetul cu încetul, lucrurile de peste noapte s'au liniștit și călătoria s'a sfârșit cu bine, iar când am ajuns la soacră-mea, i-am strâns, fericit, mâna cu... ușa!

al miron

Răfueți, glume, polemici & Co...

...Șezătoarea literară aranjată pentru muncitori la Palatul Cultural, de or- ganizația „Muncă și Voe bună”, a decurs fără prea mulți muncitori!

* ...Cărdul e în plină activitate. Poate fi văzut zilnic la orele de plimbare, măsurând corso-ul în lung și lat, cu cele mai proaspete cuceriri. Ci- neva văzându-le a exclamat:

— Măi, astea nu se gândesc la pingelele pe care le rup și care-s atât de scupe?

...Tarifele C. F. R. au fost majorate cu 10%.

— Oare numărul călătorilor a cres- cut în aceeași proporție?

Directorul nostru are un băețș, viu ca spiritul. Vine din oraș și ra- portează:

— M'am tuns... Dar o spus dom- nu Câmpeanu că trebuie să-mi tai tot părul să nu mai am frizură...

— Și de ce nu l-ai tăiat?

— Ca să rămân știrb la cap? — răspunse picul ca un demn bravist.

...Tot tânărul moștenitor al direc- torului nostru, a avut cu d. dr. A- dam Iancu, — proprietarul casei

unde avem redacția — următoarea conversație, pornită din faptul că apartamentul nostru a fost zugrăvit din nou:

— Acum să furi un creon dela taticu și să scrii toți pereții, — zise d. dr. Iancu.

Tinărul domn Miclea, îl privi lung și mirat, apoi răspunse:

— Crezi tu!..

— Spre organizarea „Gloriei”? — întreba cineva eri după matchul cu „Ripensia”.

— Desigur, căci au început să in- caseze și taxele de membri pe 1939!..

...Oare câți „Gheorghe” au plecat pentru a nu primi felicitări de ziua numelui?

Imitație nereușită

La bir, un client care tocmai mân- case pește, comandă astfel de băut:

— Adu o halbă, că peștele vrea să'noate.

Un vecin căruia i se servise o cos- tiță de purcel voi să imite spiritul și ceru:

— Chelner, mai adu o halbă, că porcul vrea să se adape!

Gila Iuân Nojiță șicire

Ia:ă mă frașilor că or agiuns și la noi Paștile că gângem că nor mai vini că dard Paștilie ungurești or triecut gi mult pă la noi și tarie mă cemem că rămâniem fără

Paști. Că vigeși voi că o fost tarie frig și mă gângem eu mincea me ee proastă că sor ceme să vind și la noi. Numa bine că or vinit barem amu. Da voi nu vis oamini ge omini că dard vam fost scris mai amu vo căceta săplămâni ca sãm trimiteș on tarie muel o on tarie led ca să am și io carnie pă Paști da niși nuu gintă voi nu vaș gângit sãm fașieș pă voi. Da ge așeia nui bai că și voi viși ru- ga ge minte tarie dată da niși io nu voi ascu'ta. Și niși noi scr.e ași la Băravu nost că so scumpit ghezșu Că șciu io că asta vă doare pă voi că nu pucej vini la oraș să vingeși oandlie. Că geabună sama că rău so făcut că so scumpit ghezșu. Că dacă ii lar fi lezn i mult gintă voi ar fi vinit la o- raș să vândă căce nua și să cumpere alceșielea. Numa amu dacă so scumdit ghezșu nu viniș și ghezșile umbilă goalie și pă geaficea așe că în loc să aducă cășciș la Siut telie aduc numa pagubă. Depu mie num pasă gi fel că io dacă vren să mă duc ingeva io mă dno pă gos căi mai binie și a- jiuș b.riș. Da cu ghezșu nui asigu- rat că ajiungi. Că dard să vă spun și o poveste gi mai gi mult. Ișie că atunși când or făcut on ghezș intro țară gin Africa on negru ge așieia o intriebat pă on ing'ler că gi șie fac ghezș. Apu o zis ing'lieru că gi așieia il fac că în loc să margă oamenii patru săplămâni pă gios până în Egipt, or puce mere cu ghezșu into săplămând. E și atunși șie fașieș cu șielalce tri săplămâni ca- rie or rămăs pă urmă o intriebat ha- rapul așieia carie nu era lumna prost o o fi fost prost gi tătule, că dard io nu lam cunoscut și niși nam vorbit cu iel

Am fost auzit io că unu gila Șe- preuș so fost laudat că punie pă nu șciu șinie în băravu nost. Da so lău- pat geaficea că nime nu nio trâmisi nimic. Apu nu i baiu. Că ceat geor trâmice io îi spun la domnu drector să nu cipărească nimic că aclo is numa neșce oamini ge hârge carie nu lasă pă șielalși să trăiască. Că moi dușie io aclo odată să văd cum stă triaba și oi scrie io atunși. Vă scriu carie îi ge vind și carie nu ca să nu cregeș voi că tăfi is ge hârge și ge bai. Da până atunși mai răbdat o țără că și io am răbdat gistulie. Că dard Du- minică o fost Domnu drector la Siria și când lor văzut neșce fece așe sor spăriet că giloc sor dus gila biserică acasă ca să nu lie vadă agică domnu drector și să scrie la Băravu că or avut coloape cu pișigș deasupra.

Apu iacă că amu nu scriu că pă la Brad și pă la Gurabarza iesta unu car'e finie o șurdă ge muieri, da oi scrie io geamu doauă săptămâni, că dard trebe să hoginesc și io o firă ge sărbători, ca sãm pișie binie mnielu pă carie nu mi laț trâmisi. Case vis voi vă gângiș numa la foahilie vost.

Noa și amu pă Paști să fașieș bi- nie să nie trâmiceți abolimentu că a- mândoi domnișorii cari să duc pă la voi is duși cătanie și narie șinie um- bla după bani pă la voi și bani nie trebe să scoacem foaia că voi zișieș că vă trebe să șicifi. Dapu cum amar so scoacem dacă voi nu nie trâmiceți a- bolimentu niși niăcar atunși când dom- nișorii noșci is duși cătanie.

(Continuare in pag. III-a)

Brad

— Cucoana acela cu plimbările dese pe la Gurabarza, fostă servanță pe la Ineu, ne înjură larăși. Nu-i vorbă, nu ne prea sînchisim noi de ea, dar am vrea să știm ce va zice bărbatul, după ce se înapolază din concentrare, când va auzi că a făcut vizite prietenilor lui din Gurabarza...

— O altă cucoană, care călătorește în fiecare zi cu trenul spre Baia de Criș, este foarte necăjită pe noi deoarece îl urmărim tot pasul, înregistrându-l toate... socote-lle. Îi dăm și de data aceasta un sfat și anume: să caute să se poarte așa cum trebuie și nu vom scrie nimic de ea, chit că am mai avea multe de spus, atât despre ea cât și despre prietena ei, cea cu pardasiul galben — care se ține prea „ocoșe”...

— Dudula de pe drumul vechiu s'a înapoiat din... concentrare, reluându-și activitatea. Am vrea să știm acum pe ce cal călărește, deoarece stăpânul i-a vândut. Gurile rele afirmă că are acum un „mânz” — de prin „Racova” — care călărește tot așa de bine...

— Dudula cu măritișul la Lupeni, acum nu mai amintește nimic de el, în schimb se laudă cu un șef noi știm de unde. Credem că și acest șef, este un „șefulică” ceva mai mic de cum susține dumnea-el. Până una alta însă „șeful” nu prea dă semne de vlață, s'o ducă pe la șteampurile vechi, cum a dus o unul nu de mult...

— Alta care ne înjură este „șefa” dela țesătorie. Numai că înjurăturile ei sunt de așa natură, că puținii birjari dela noi s'au hotărât s'o aleagă... prețedinta lor. În ce privește originea ei — știm noi de unde este, așa că nu-i mai spunem...

— De o oarecare „Rozasina” de pe strada gării n'am scris până acum nimic. El, dar acum, când și-a „prins” și ea un partner, trebuie să-i facem această plăcere. Nu înțelegem însă de ce nu își duce și fratele la câte o bere, atunci când e vorba de chefuri...

— Doamna cu „bundă”, este văzută plimbându-se cu un domnișor — strein de Brad. Se zice că acum le merge mai bine „ghîșefiul” — deoarece șefii acesteia noui nu le prea cunosc, așa că își permit luxul să facă escapade cu mașina prin împrejurimi. Ni-e teamă că odată vor cădea în gura lupului...

— Celibatarii au înțeles — la unul din restaurantele din localitate — un sfat, cu care ocazie s'a discutat atitudinea ce trebuie s'o aibă față de legea nouă, care le impune impozitul pe celibat. S'a ajuns la următoarea concluzie: „Sf. Pavel a spus să ne căsătorim că vom face bine, dar, tot el a spus că dacă nu ne căsătorim, vom face și mai bine. Noi vom căuta să facem cum e mai bine. Deci, .. plătim impozitul și basta!”

Hălmagiu

— Marele șef, care purta în mână toată ziua hârtie și creion și făcea pe marele, nu știm cum dar de o vreme nu-și mai scoate nasul afară din casă și s'a toată ziua la umbra lucrătoarei dela dogărie.

Fala fecior n'avem nimic de obiectat, dar mai ține minte chestia cu plăcinta?

Gurabarza

— Una dela noi, care face pe patroana la cantină, este foarte aprigă cu personalul, ba chiar și cu clienții. Am vrea să știm dacă este așa aprigă și cu bărbăteii, sau pe acesta îl lasă mai moale?...

— „Prăjina Bradului” — cel cu mustajă și funcționar de stat, — care a pățit nu de mult o chestie nostimă pe la noi, a început să viziteze mai des localitatea noastră. La 'n vezi șefulică să nu pună larăși muzicanții mâna pe tine, să mai cânji „Cu lăutarii după mine”... ca atunci când ai scăpat în camera omului...

— Un tip — cu o mustajă întoarsă și cu o uniformă de „Picco'o” ne este simpatic din cale afară — mai ales atunci când la cantină, stînd de vorbă cu prietenii, face spirite pe socoteala altora. Are însă și el un cusur: îi cam place „csărdășul”... Uită că timpurile s'au schimbat și ar trebui să prefere doinele în locul cântecelor de pustă...

— Tonci — vechea noastră simpatie — e din ce în ce mai infumurat. Uali zic că poate fi, deoarece studiile ce le are îl dau dreptul la asta, alții afirmă că numai frizura și perechea de mustaji e de el și că de acela este așa infumurat. Noi, pe care nu ne interesează de loc acest tip, nu ne amestecăm, ci înregistrăm doar' ce discută lumea despre acest „crai”... răsuflat.

— O dudule dela „Valea Morii”, care a primit cadou o pereche de ciorapi, dela un domnișor destul de înalt, așteaptă acum — de Sf. Pașii — și o pereche de... pantalonăși. Halde șefule, cumpără-i cadoul așteptat până nu se mai scumpoște! Cât despre rest, are ea grijă...

— Românul „Pădurea” se pregătește să-și primească — de sărbători — cu „biblică” musafirii a-voși la Crăclun, cari s'au ospătat atunci cu altceva și cu ceva vin fiert.

„Vezi Doamne, trebuie să se pregătească omul acum, mai ales când are de-a face cu domni!”

— Domnișorul care știe să imite trenul, a suferit un accident care l-a costat un deget. Vezi șefulică, mai rărește vizitele pe la Brad, că te pomenești fără picioare.

— Domnul cu... ciurda de muleri, a fost văzut nu de mult cu motocicletă mergând spre Brad, însoțit de o... jărăncuță din Tărățel. Curioși cum suntem, am vrea să știm unde a dus-o și dacă nutrește încă idel de complectarea... haremului?...

Vârfurile

— Mai Dumineca trecută, o „vulpe” din hotarul comunei Leasa s'a rățăcit pe la noi. A fost însă observată de trei vânători dibaci: Cărlăjan, Bătrănu și un premiliar din Bălinești. Toți trei, pentru că s'au fie mai siguri că o vor „vâna”, s'au înțeles să o aștepte la Dâmbuleu. Vulpea mai vicleană a luat-o pe stîță cale și anume pe calea Căldănească și s'au pus la pândă până seara. A scăpat vulpea și vînătorii noștri au rămas cu buzele umflăte. Domnul picher s'a năcăjit rău, că dacă vâneau vulpea și ar fi făcut din blana ei un guler de s'ar fi dus vestea. Domnul picher se vede că a uitat amenda frântită rîndul trecut când a mai fost dat pe mîna poliției pentru că a vînat în timp și loc nepermis

Baia de Criș

— Doamne, Doamne! bucușoi au mai fost clienții noștri că l-am lăsat în pace câteva săptămâni. Bucuria lor este însă de scurtă durată deoarece azi începem — sau mai precis, continuăm — să le arătăm „rodnică activitate” ce o desfășoară.

Astfel, am primit o informație în care ni-se comunică un lucru tare ciudat: Cică un preot dela noi, în schimbul unui pol te țartă de toate... păcatele zdecă vinde — destul de ieftin după cum vedeți! — indulgențe. În legătură cu acestea, am vrea să știm care-i părerea Sf. Scaun dela Roma? Nu de alta dar — credem — prea strică „afacerile” cu o concurență așa mare...

— Ziaristul nostru — în ultimul timp — își scrie toate articolele în crășmă. Cititorii ziarului a cărui „redactor” este, au simțit — în articolele ce se căznește să le scrie — un miros specific localului în care le-a scris...

— Dudule... pipăibile, odată cu sosirea primăverii au început... excursiile la iarbă verde. Ba, unele rele de muscă au făcut câteva escapade prin comunele vecine, bine înțeles însoțite de câte un „crai”...

— Cea mai rea de muscă dudule dela noi, se tot laudă că știe „precis” cine i corespondentul nostru din localitate. Cum acest lucru nu-i știe — eventual poate fi bânuit cineva, care n'are nimic cu noi — nimeni, rugăm pe dudula în chestie să-și infunde gurița, că dacă începem noi să-i facem puțină... muzicuță pe chestie, apoi nu știm z-u ce-o să iasă...

De altfel, multe și mulți se ocoșesc pe această chestie. Le dăm și acestora un sfat: să se poarte bine și să-și vadă patul din ochiul lor înainte de a critica și vedea bărna din ochii altora.

— Cu ocazia zilei onomastice, bunicuța a fost felicitată de toate prietenele. Pe această cale o felicităm și noi — în speranța că se va lăsa de fleacuri și de plasat... bombe. Zău bunicuțo, lasă-te de ele, că nu-ți șade bine și ai mai multă grijă de răntaș — să nu se ardă...

— Dudula cu... Birtinul, afirmă multe minciuni pe socotea noastră. Uite că noi nu ne sînchisim de ea și o rugăm să ne spună ce rost își au vizitele la un „crai” din vecini?

Bărzava

— Popa-birtaș, decînd cu marile domni ce l s'au dat, umblă ziua, noaptea, pe soare și pe vînt, cu un fel de oală pe cap, parca'r fi oberchelnier la Tata-moș.

— De sfintele Pașii e vorba că membrii cooperativei vor ciocni oule roșii din veniturile cooperativei și a ca:tofilor.

— Apropoși Xenia ne-a spus unul că te-ai făcut așa de modernă la trup. Nu-i mai plac. Știu cu l-a decis să înceapă șantajul. Vă publică versuri de sinceră dragoste împărtășită Mai păstrează ceva prin arhivă. Ceva cu...

Pleșcuța

Foate verde de secară
Pela noi și pe la moară...
Frunză verde de arjar
Pe la moară la Astar...
Frunză verde de mohor
Umblă domnul controlor...
Foate verde toi de fagi
Controlorul din Hălmagi.

Covăsinț

Baptiștii din Covăsinț, au o duminicală unde se face educație morală și religioasă a tinerilor. Pocăit, prin membrii lor mai toinici și mai liberi la... limbaj rora li se spune dascăli.

Astfel unul dintre acești dascăli — care pretinde că în capul lășlulește adevărata credință țelepciune creștină, — spune consătenilor săi, întâmplări din viața lui de concentrat. Și le spune de frumos, mai picură din căciuli stropi de haz, cum obișnuiește să și înă predicile lui. Printre altele spune că, el a fost un elev disciplinat până în măduva oșilor dar... nenorocirea a fost un foarte năvăș! Bătea rău pe cioroșele și eu — zice dlul — să-l moi nișel, îl băteam... în nezeu mamiu lui, de-l săreau în t-le”. Vai de tine, frate dascăle! Cum poate oare alduia-ți gura blesteme așa de urât? Nu știe acela care trebuie să învețe școlari, că unde să citească Sf. Biblie? Oare tu, nu ai dăscălit, înfăptuirea cu profesorii laam și măgarul său, ca să învâjmînte cu folos din ea? Oare acel măgar așa prost cum e a știut să mustre pe profetul oare calul înțelept, bătut deși ce lucruri urâte ar și să vorbească despre baptiști?...

— Iată, în versuri de data aceasta căvea răutăți, pe seama unora din Covăsinț, care s'a dus la Alina se însoare și a primit dela nevastă cadou o... coră minunată.

Să'nșeli ai vrut-o față cum se cădă
Când i-ai promis căsătoria,
Și ea, fi-a spus: „Mai bine-ți e
Să te cununii cu „buridăcia”.

Și apoi pe seama, altuia
fins literat din Șiria, care
curte unul Domnișoare
văsinț, și se laudă men
cărțile lui de filozofie.

Tu ești un geniu literar,
Și-un filozof fără pereche;
Când ai pe Schopenhauer, în
Tu bați câmpii, ca un bon cu...

Liviu Dela

Gurahonț

La noi se vor distribui de următoarele cadouri, pe care aduce iepurașul:

O Marioară va primi un vânător de munte, o Silvie și o cul'e cu boane, Herbert o scrisoare lăcitare dela Brad și alta dela O altă Marioară un ploton Nuși, o carte de felicitare de tîndăr aviator, Emilia un de bun la bal, o Viorică o de felicitare și un dansator un Bujor felicitări din Sântel Viorel o carte de poezii, un o cruciuliță, o Elenuță scrie felicitare din loc, o altă Vi cutie de ciocolată. Ioan, Horgo, câte un ordin de verde și un butoi de vin, Cucu o demijană cu iulcă șuștăru o pană de cocos, Budea un cărucior în vedea ricifulul eveniment, lui Petru de rămânere la vatră...

Faceți-vă datoria
armată și cătră
Subscriind
Bonuri de înzesit

Colțul meu

de Mioara Crudu

nature le a plantat în noi?..
Cine-ar putea ști?

P. S. — Pentru Iuliana. —
Imi scrii că vrei să divorțezi pentru că soțul tău își neglijează îndatoririle și obligațiile ce le are față de d-ta și de cei doi ingerași veniți pe lume în răstimpul — scurt — al celor 3 ani de când sunteți căsătoriți, în favoare iltor femei. Cred că nu e motiv de divorț. Inșă prin aceasta nu vreau să crezi că ești da dreptate bărbaților — să nu te sperii de termeni — care-și înșeală soțiile! Este, probabil, o epocă trecătoare care trebuie satisfăcută sau o pornire irezistabilă, — izvorâtă de conștiința și siguranța dragostei d-tale, — de nouitate, care desigur va trece. Desiluzionat și chemat de dragostea pentru copii, se va înalpa la d-ta. Și te rog să erfi și să nu-l reproșezi. Să te gândești ce-ar fi dacă d-ta ai cădea sub puterea unei astfel de porniri.

Ți-am răspuns — acum — sumar la scrisoare, dar chestiunea o voi debata amănunțit în cronica mea viitoare, care va fi publicată în numărul viitor, ce va apare la 12 Maiu.

Gila luân Nojiță șicire

(Urmare din pag. 1-a)

Și să vă mai spun una am auzât că on domnișor pă cariel ceamă Bătrâna Vasile umblă pă la voi după bani păntu Băravu. Io vă spun să nui dați că iel nui in slujbă la noi la Băravu și banii pă carie îi dați îi jură și îi be cu curvie. Și nici cvită nu vă dă numa on dărăb dă hârcie hârcie scrisă cu plavasu și cu popir ge așeia pă cariel hâznăliesc muierile când își scriu penile pă pumnari dala cămeșilie voașce. Ișie iel că ge așeia nare cvită cipărită că domnu director îi conșientrat o căi dus la București după cvice o șinie șcie sie altă minșună. Să nui mai dați bani că pă urmă trebe să ne plăciți și noauă. Il puceți cunoașce căi mic și cu bubie pă cap și vorbeșce moalie. Când să dusie după bani să l dați la jendari.

Și amu vă popcesc Cristos o înviet da ge așeia să nie trâmiceți abolimentu.

Al vostru

IUAN NOJIȚA

Asta s'o creadă ea!

Un rabin întrebă pe un mic pui de ovrel:

— Ascultă, Leibuşor Lieberman, spune-mi ce ştii tu despre Moise?

— Moise a fost copilul unei prințese egiptene, copil făcut cu căpetenia unor ostași.

— Prostule! Nu-i așa cum zici tu! Moise a fost găsit de fata faraonului pe malurile unei apă.

— Asta s'o creadă ea, rabbi!

Judecătorul distrat

— Ce tot voia dela tine Ionescu?

— Imi cerșește mereu iubirea tată. Ce hotărâre ai luat dacă ar veni să vorbească cu tine?

— Zece zile închisoare pentru delict de cerșetorie.

**Numărul viitor din
BRAVO! apare la 12
Maiu a. c.**

Intre prieteni

Vasile bătea la mașină o cerere către ministerul de Industrie. Era vorba de o chestie foarte pitulsi-toare care-l obliga să urce de câteva ori pe zi scările ministerului, să fugă după intervenții pentru ca după o lună de zile să rămână în același situație. Știa că soarta acestei cereri va fi identică cu cea precedentă.

Când termină cererea și vru s'o ducă la maestrul său să o semneze, sbârni telefonul. Ridică receptorul. Recunoscu vocea lui Ginette, manicurează una din proaspetele sale cuceriri.

— Vasile dragă, mergem diseară la cinema. Am auzit că e un film minunat!

Ceeace însemna pentru Vasile cel pușin o sută de lei.

Or, în buzunarul său se găsea numai un timbru de aviație de cincizeci de bani.

Își aduse aminte că prietenul său Gică, avocat stagiar, îi datorează o sumă de parale. Îi telefonă imediat. Spre norocul lui îi găsi la birou.

— Gică, s'a întâmplat o nenorocire. Am o datorie de onoare de două sute de lei. Dacă nu-i capăt până diseară, sunt disperat!

Gică îi promise că va căuta această sumă.

B. strânse mâna nepotului său Gică. Nu se miră de vizita lui pentru că știa că Gică venea din când în când la el.

— Dragă unchiule, e un caz foarte rar. O fată a fost călcată de un automobil și are nevoie de 500 lei pentru pansamente, antiseptice și alte leacuri. E o fată săracă. Cunoșc pe tatăl ei și trebuie s'o ajut.

B. încrunță din sprâncene. Tocmai astăzi, când avea și el nevoie de bani și nu avea de unde să ia! Totuși, nu-l putea refuza. Îi promise deci că-i va face rost până diseară.

Cum ieși Gică, B. telefonă fratelui său Romul.

— Romul, mi s'a întâmplat ceva foarte neplăcut. Un vechiu prieten de școală urmează să fie evacuat din locuința lui dacă nu plătește până diseară chiria. E un fleac de 1000 de lei. Eu n'am un ban. Știi, nevastămea... Tu trebuie să-mi faci rost de această sumă!

Romul n'a văzut de mult o hârtie de-o mie de lei. Totuși pentru fratele său, nu există un refuz. Conveni cu el să-l aștepte la cafenea la ora 7.

Singurul loc unde nu se dusese până acum Romul, fusese amanta lui, Jenny. A încercat pe la toți și n'a reușit să împrumute decât pentru o cutie de țigări. Era aproape sigur că și Jenny o să-l refuza.

— Scumpa mea Jenny, îi zise el după ce o sărută. Fratele meu se găsește într'o mare încurcătură. Închipue-ți că un individ abject și fără scrupule a intrat în posesia unei scrisori compromițătoare a fratelui meu. Ei bine, individul acesta îi cere 1500 de lei pentru scrisoare, altfel dă scrisoarea soției fratelui meu. Dacă nu plătește până la ora șapte banii, fratele meu e distrus și e capabil să se sinucidă!

Jenny îneca foarte mult la Romul. Diseară îi promise că, cel mai târziu la 6 și jumătate, îi aduce banii.

Vasile, Nicu soțul Jennyei, se găsea într'o mare încurcătură. A promis că-i va face rost, nevastămea, de două mii de lei și a uitat să ceară banii la casier. Era ora șase și cassa era închisă. În buzunar avea vre-o cincisute de lei. Dealtfel mai avea și el nevoie, pentru un poker, de câteva sute de lei. Ce să facă?

Se duse la Vasile la birou.

— Vasile, am nevoie urgentă de două mii cincisute de lei. E vorba de un prieten cărula i se face astăzi operație. Dacă nu plătește astăzi banii, nu i se face operație. Viața lui atârână de această operație. Sunt obligat să-l ajut!

Vasile care nu avea decât un timbru de aviație în buzunar, când auzi că e vorba de viață și de moarte, se duse direct la șeful său. Peste trei minute ieși cu două mii de lei.

— Găsec eu cincisute de lei! zise Nicu luând cele două miare.

Jenny nu se supără când Nicu îi aduse numai o mie cincisute de lei. Se îmbracă și la ora 6 și jumătate îi dădu lui Romul 1000 de lei. Romul o sărută dulce pe Jenny și-i mulțumi din toată inima. Apoi porni grăbit la fratele său.

— N'am putut să găsec mai mult decât 600 de lei!

Luând cele 600 de lei, puse trei sute de lei într'un plic și restul băgă în portmoneu. Scrise pe plic adresa lui Gică și-l trimise c'un băiat să-l ducă la adresa indicată.

În drum spre casă, Vasile se ciocnește cu Gică.

— Ai...

— O sută cincizeci de lei, mai mult... omoară-mă!

— Nu-i nimic, ajunge și atâta!

Și în timp ce Vasile își conducea prietena la cinematograful, ei se gândi, măgulit în amorul său propriu:

— Ce bine e când ai prieteni!

De la ce vârstă?

Micul Georgică primește din partea mamei lui o bătaie zdravănă din cauză că îi place să tot mintă.

— La vârsta ta, eu nu mințeam niciodată, îi zice mama supărată!

— La ce vârstă ai început d-ta să minți? întrebă Georgică cu seriozitate, ștergându-și lacrimile ce-i curgeau din belșug.

N'are a face!

Scena se petrece la un restaurant.

— Ascultă chelner, de ce-i așa tulbure vinul acesta?

Chelnerul se uită la pahar, se uită la client, apoi zice liniștit:

— Vă înșelați, domnule, vinul e foarte împede, dar paharul e murdar!

— Paharul? Atunci nu face nimic.

Lecția de matematică

Profesorul: „Va să zică dacă știți clasa unităților, zecilor și sutelor puteți merge până la cele mai mari numere. Ionescu, la dă un exemplu de număr mare”.

— „Două sută cincizeci opt trillarde patrusutenouăsprezece miliarde șase sute douăzeci și unu miliard două sute douăzeci și cinci milioane șase sute patruzeci și cinci mii șaptesute douăsprezece”!

Cumpărați bijuterii și ceasornice la

Coloman Hartman bijutier,
ARAD, Palatul Minorităților

Tot ancheta!...

RECTIFICARE

Am o imagine vie: o domnișoară a cărei fizionomie nu o descifrez căci nu mi-a fost dată nicicând plăcerea de a o cunoaște — stând cu coatele pe masă și străduindu-se să descopere toate nepotrivirile și greșelile articolului meu dintr'unul din numerele trecute ale revistei „Bravo”.

Cu inima palpitând de emoție, crezând că va descoperi piatra filozofală, a citit până la sfârșit — și recunosc că asta mă flatează — cele câteva gânduri inșelate pe marginea anchetei al cărui leit-motiv, mărturisesc umilit, nu l-am cunoscut cu precizie.

Dintr'un fragment de discuție alor doi cetățeni cumsecade ce se plimbau agale pe stradă, am tras concluzia eronată din păcate — că duduia Mioara Crudu a pornit intru cercetarea aspectului interior, dacă imi este îngăduit să spun așa, al unei căsătorii.

M'am repezit la primul chioșc de ziare și am cumpărat un „Bravo”.

Dar... am fost decepționat.

Duduia Mioara Crudu, crudă cu bunele mele intenții și plictisită probabil că nu primise răspunsul care să o determine să exclame intocmai ca Arhimede: „Evrika”, începuse o nouă anchetă asupra celibatarilor.

Atunci, cu credința că cele auzite pe drum sunt sămânță de adevăr, am purces intru a răspunde precum am răspuns.

Domnișoara Sidonia Crainic (credem: domnișoară, motivele se pot ușor descifra) a fost însă decepționată.

Era și natural.

Domnia Sa se aștepta să găsească un răspuns la un gând care o frământă de multă vreme: de ce nu se căsătoresc... băeții?

Asupra acestei probleme, ca și asupra căsătoriei, s'au scris și se vor mai scrie încă zeci și sute de volume fără a i se găsi deslegare care să mulțumească pe toată lumea.

In fapt, ancheta pornită se rezumă la două întrebări:

1. De ce nu se mărită fetele?

2. De ce nu se căsătoresc băeții?

Prima întrebare își găsește răspunsul cu multă ușurință.

Fetele nu se mărită din două motive:

a. când sunt tinere și frumoase, fiindcă aleg prea mult.

b. când sunt urâte sau mai trecute cu firea... fiindcă nu le mai „culege” nimeni.

Trebuie să recunoaștem — și vei recunoaște și d-ta, stimată duduie, chiar dacă îți vei calca pe inimă — că orice fată dorește să se mărite.

Vorbim de cazurile normale. Excepțiile nu fac decât să confirme regula.

Fie că o fac din „pasiune”, fie că o fac din oportunitate, dar nu mi-a fost dat până în această clipă să întâlnesc o singură fată care să nu dorească să-și lege soarta, chiar și efemer, dar legal, de aceea a unui bărbat.

Cele care spun că nu vor să se mărite *mint!* E o atitudine brutală dar absolut adevărată.

Să trecem la cealaltă latură a anchetei.

2 De ce nu se căsătoresc bărbații?

Aci e nodul Gordian, acesta e punctul cardinal al problemei.

Talmăcirea acestui mister îl doareu cele două interlocutoare, pentru a avea la îndemână, pentru proprie întrebuintare, formula ecuației cu două necunoscute: căsătoria sau mai bine zis, spre a poseda cabala cu care să deslege blestemul calibatalui... femenin.

Bărbații nu se insoară din zeci și sute de motive. Unele mai însemnate, altele care ar putea scăpa cercetătorului grăbit.

In genere există un cerc vicios.

a. Bărbații, aproape toți bărbații, au tendința de a se căsători numai cu fete frumoase.

b. Fetele frumoase nu vor să se căsătorească decât cu bărbați bogați, care să aibă posibilitatea de a le pune în valoare calitățile fizice.

c. Bărbații bogați, însă, nu se căsătoresc fiindcă le e teamă că fetele îi preferă numai din interes.

Din aceste nepotriviri de tendințe apare în conglomeratul social parazitul, care este celibatarul, și victima, care este celibatară.

Am mai putea aminti cazurile de anormalitate fizică sau psihică teama... de necunoscut, sau... idiosincrazia.

După cum un organism nu poate primi și asi nila anumite bucate, tot așa sunt indivizi cărora le repugnă în mod organic mariajul.

Ce aceea ne-am îngăduit să categorisim pe cei neînșurați în:

1. celibatari din vocație sau profesioniști

2. celibatari prin accident

Dar asupra acestei chestiuni vom reveni într'un alt articol.

Ca încheiere țin să mulțumesc duduiei Crainic pentru amabilitatea ce avut-o de a mă duce pe „calea cea dreaptă”.

Răzor

„Intreprinderea Comunală a Municipului Arad, caută pentru angajare un *bon monteure de motoare*. Doritorii sunt invitați a-și înainta ofertele la Direcțiune, în str. Mucius Scaevola Nr. 9—13.

Intre vaci

După cum e firesc, introducerea celor 2 zile fără carne pe săpiământă, preocupă în mare măsură animalele cornute și în primul rând bovinele. Și ca urmare, am surprins următoarea convorbire între două vaci. Una din ele constata:

— Tot e ceva pentru noi și astea două zile de post!

— Nu fi... doamnă! Tu nu vezi că înainte de a ne declara războiul total, ne ia cu războiul nevrilor; ce mi-e dacă nu mă mănâncă Vineri și mă mănâncă Sâmbătă?...

Cronică dela Petriș

Teorie

Numele e dela piatră,
Iată deci, de astă dată
din Petriș, chiar o
Cronică rimată.

Frunză verde de cicoare
Și'n Petriș sunt domnișoare,
(ând le vez', zici că's pînțese,
deși... sunt croitorese,
Pe unghii ele au lac.
Că doar sunt studente'n ac,
Pălărie au pe cap
Și se plimbă ziua'n parc.
Au poșetă,

Călăresc pe b'icicletă,
Au și rochiile pantalon
Ca să fie frate'n ton.
Frunză verde trei cucule
Amândou-a... șivilizite
Și ar vrea să se mărite,
Se tot roagă către cer
Să le vie... ing'iner,
Funcționar, măcelar,
Sau... un acar.
Frunză verde de scaete,
Unde merg spun că s' studente,
Zic Bonjour,
Știu ce i retour,
Și... mai au un mic cusur:
Fac excursii pela munte
Ca s'arate că sunt... culte (!)
Merg la băi
Cu studenți, cu fiicăi,
Și așa se înșerat
La plimbare lea în sat

Plutonierul făcea teorie cu grup de recruți proaspeți ca o padă de curând căzută. Se așeză unul dintre ei:

— Ascultă Niculae al Vădăniș să presupunem că tu pornești patrulare, și deodată cazii în cursă de dușman! Ce faci atunci?

— Mă scol imediat, don' plonier și pornesc iar la drum!

Urmările unei scene.

— Vizitând spitalul acesta, drag meu prieten, nu m'as fi așteptat o să te găsească culcat într'un pat. Și asta cu atât mai mult că te-ai zărit, acum două zile, plimbându-te pe bulevard în tovărășia unei frumoase femei b'onde...

— Păi vezi că și nevasta mea m'a văzut...

Intre prieteni

Doi amici stau de vorbă discutând calitățile și defectele nevestelor respective

— Există oare ceva mai supărat decât o femeie care să gătească bine dar nu vrea?

— Da, de exemplu nevasta mea care nu știe să gătească și cu toate acestea tot gătește...

Librăria ROMÂNEASCĂ

Prop. PETRU MILOȘ

s'a mutat

din Str. Brătianu

în

Bdul Regina Maria 18

pe Corso

Librăria Românească

are în depozit:

- Ornate și obiecte bisericesti
- Cărți școlare și literare,
- Cărți bisericesti,
- Toate articolele de librărie și papetărie.

Contrabandiștii postului..

— Cum se pierde inteligența românului —

Prin tradiție și definiție, românul este inteligent, dar, de cele mai multe ori, de o inteligență ușoară, care în vorbirea de toate zilele se cheamă „șmecherie”. În virtutea acestei „șmecherii”, foioșită ușor și jăd multă răutate pentru a se eschiva dela anumite obligațiuni impuse de societate și legi, românul nu acceptă nici o situație, nici o măsură, fără să colarăm menit să-i dea satisfacție, adeseori pur platonice, prin nesupunerea, în rând cu toată lumea, la anumite îndatoriri, fapt ce — la rândul — în viața de toate zilele se numește „chiul”. Era deci firesc ca recenta dispoziție a consiliului de miniștri, prin care s'au introdus zilele fără carne, să rămână neincadrată în tradiția românească, deci să și parcurgă etapele fără a fi atacată de „șmecheria noastră tradițională și românească”.

Cum a început...

Am urmărit, chiar dela început, delul cum a reacționat masa mare a populației față de măsura guvernului, fără a înregistra nici cel mai mic semn de nemulțumire. Unii, — și mai cu seamă cu oanele, din cauza siluetei atât de scumpe! — erau mulțumiți că prin forța lucrurilor, au revenit la creștințele două zile de post pe săptămână. Alții, cei cu dare de mână, nu s'au sinchisit, căci le-a stat și le stă la dispoziție carnea de păsări în orice cantități, dar cu prețuri ce lăntează numai pe neabși. Alții „șmecheri” pe jumătate, se aprovizionează cu cantitățile de carne necesare poftii, — din oșan. Cei mai mulți însă, nu simțeau rigorile — dacă le putem spune așa — postului de Mercuri și Vineri, pentru că l-au practicat în mod obișnuit, continuând o sănătoasă tradiție de casă, din ograda părintească. Nu mai vorbim de locuitorii satelor, cari nu văd carnea de porc decât dela Crăciun până începe postul Peștilor și de aci înainte numai slănină; iar carnea de vită și miel numai când soarta crudă face ca vreă vacă, vreun bou sau vreun miel să și rupă piciorul sau să se îmbolnăvească... Deci, pentru locuitorii satelor noastre problema nu s'a pus. Cu toate acestea, din rândurile lor s'au recrutat „contrabandiștii postului” de cari ne-am propus să vorbim în cele ce urmează.

Puțină geografie

Și pentru a delimita exact poziția geografică, a acestor braconieri de modă nouă, va trebui să arătăm — ceea ce se știe de altfel — că în județul nostru sunt o seamă de sate, a căror populație trăiește, în cea mai mare parte, din comerțul cu mărunțișuri ce-l fac la oraș, din... pălărit, adică... Locuitorii acestor sate și îndeosebi femeile, sunt de 2-3 ori și câteodată de mai multe ori pe săptămână la oraș, unde aduc spre vânzare păsări, ouă zarzavaturi, miei, tezi, etc.

Blastămății orașenești

Toți aceștia s'au molipsit într-o oarecare măsură de „blastămățiile” orașenilor. Au învățat să se sustină dela anumite obligațiuni, au învățat să se folosească și să exploateze situațiile și împrejurările oportune, să tragă chiulul la taxatorii vamali, să înșele la cântar, etc...

Alte blastămății

Acum după ce zilele fără carne au intrat în cursul firesc al lucrurilor, au găsit că e momentul să recurgă la aprovizionarea pe sub mână a orașenilor dornici să aibe în fiecare zi la masă carne de vită și mai cu seamă de porc. Prin urmare, au început să aducă la oraș, în coșuri asemănătoare bazarelor orientale, bucăți întregi de carne de porc, crudă și afumată, și apoi să colinde cu ea din casă în casă, oferind-o spre vânzare gospodinelor. Teniața e mare, deoarece prețul la care sătențele o oferă este cu mult inferior prețurilor oficiale. Un lux, desigur, ce el și-l pot permite deoarece au carnea — afumată — din porcii tăiași pentru trebuințele proprii, iar cea crudă, ca de obicei, din vreun porc peste care a dat cine știe ce altă boală. Dacă ar fi numai atât, riscul de a consuma astfel de carne n'ar fi prea mare, căci prin fierbere și frigere — așa susțin cel puțin doctorii — microbii sau celălți germeni ai boalelor pomenite, pier. Dar mai este și altceva: condițiunile în care se face transportul Coșurile ce servesc alternativ la transportul cartofilor, ouălor, zarzavaturilor, păsărilor, iar la înapoierea obiectelor achiziționate în piața de

vechituri și — vara — pantofilor, ghetelor și opincilor din picioare, — asigură carni condițiuni extraordinar de prielnice pentru... prospețimea și frăgezimea ei.

Primele semne ale acestui braconaj carifer au fost înregistrate săptămâna trecută când autoritățile au surprins câteva femei circulând și oferindu-și carnea — nu a lor proprie! — din casă în casă. Parte din carne — o cantitate de peste 30 kgr. — a fost confiscată, dar o mare parte din cea adusă, datorită „șmecheriei” — acestei inteligențe de periferie a românului — a reușit să fie plasată printre orașenii naivi — profesorii de eri într-o „șmecherie” a țărănilor.

Zău așa!

Ce mândri vor fi fost aceștia înapoițați în satul lor că au reușit să păcălească domniile dela oraș!

Faptul însă că au fost semnalati și prinși — câțiva — chiar dela început, va face, desigur, ca ei să se tempereze. Și pentru aceasta, autoritățile trebuie să dea o cât mai largă publicitate cazurilor pe care le descoperă, contribuind la apărarea sănătății orașenilor.

s. mic.

Nădlac — Lacul Mare

Nici odată nu s'a dovedit mai adevărat ca astăzi numele ce-l poartă Nădlacul de Lacul Mare. Ploile și zăpada din acest an au făcut ca cca. două sute de jugăre de sămănături din împrejurimile Nădlacului să fie acoperit de apă. O parte din sat este transformat în Venetie cu o singură deosebire, că lipesc gondolele și bărcile, populația fiind nevoită să umble cu troacele. Copiii prind pește cu undița depe fereastră — bucuria lor, — mai ales acum când vin căldurile și se vor putea bălăci peste tot. Nu mai vorbim de casele dărămate și acele care se vor mai dărăma, acest bilanț îl vom putea face numai după ce va scădea apa.

Deocamdată vedem că Mureșul a scăzut, iar apa din sat nu se trage de loc. Autoritățile sperate cer mereu părerea inginerilor experți. Degeaba după ploaie chepeneag! Domniile ingineri ce pot să facă? Nu se pot pune să bea apă! Boala este veche și vina o poartă toți primarii și membrii consiliului comunal cari s'au perândat la conducerea primăriei de 20 de ani încoace.

Să ne explicăm: 1.) Pe lângă pământurile astăzi inundate, sunt urme de canale cari corespund în vechea albă a Mureșului (Mortăreț).

Aceste canale însă au fost lăsate în paragină, le-a umplut bălăriile și gunoale. Acelaș lucru s'a întâmplat și cu albia Mortărețului care e plină de tufișuri și de alvicurile aduse în fiecare an de apă. Nimeni nu s'a gândit că ar mai trebui curățite, cu toate că în mai mulți ani au fost inundate. Ba

mai mult, în 1932 apele erau cât pe aci să rupă digul roș și el de vremuri și să intre în sat spre a transforma Nădlacul în ruine — soarta Micălăcii. — A trecut pericolul cu el și grija conducătorilor.

Intrebăm conducerea Primăriei Nădlac: Oare nu ar fi timpul ca cel puțin acum să se prevadă săparea Mortărețului iar cu pământul scos de acolo să se repare digul?

2. Casele clădite în partea de către drumul Craclui cu a cui autorizație au fost clădite? S'a chemat atunci — nu acum — vre'un inginer specialist care și-a dat aprobarea să se clădească în acest loc?

După câte se știe nu!

Apoi, de ce s'a lăsat ca digul ce era în această, parte de sat să fie spart și să și bată unii case din el?

Cine este vinovatul? Foarte greu de găsit. Credem că toate cercetările ar fi degeaba.

Nu am scris aceste lucruri pentru a descoperi pe vinovați. Căci dacă s'ar face acest lucru ar trebui trași la răspundere toți conducătorii Primăriei dela răboiu încoace, fără excepție.

Scriem aceste lucruri pentru ca actuala conducere să nu se culce și ea după trecerea pericolului ci să ia măsuri din vreme pentru repararea digurilor și curățirea canalelor.

Să nu lase să se piardă bogățiile naționale atât de prețioase mai ales în zilele de azi, rămânând necultivate maimulte sute de jugăre de pământ. A trecut timpul chiulului. Astăzi trăim sub un regim de răspundere.

Pâinea

Pâine albă, pâine neagră
Pâine care te-ai scumpe!
Pentru ce îți cu... brutarii?
Nu cumva au sărăcit!?

Nu ești tu destul de scumpă
Și ușoară 'n greutate?
N'ai atâtea și atâtea
Timbre d'alea aplicate!?

Nu ești tu și-așa necoaptă,
Acră și mai știu eu cum?
Pentru ce să facem plata
Cu un leu mai scump acum!?

...Pentru că găsim în tine
Cule, pioneze, sfiori,
Bețe de chibrituri, nasturi
Și chișlocuri de țigări!...

Pâine caldă, pâine rece,
Cum se face? Ce-ai pășit?
Care e motivul ăla
Că brutarii te-au scumpeit!?

N'avem mori suficiente?
N'avem grâu, n'avem secară?
N'avem destulă făină?
N'avem brutării în țară!?

Slavă Domnului, că este
Grâu destul — din berechet,
Și făină 'n saci, la moară,
Și la chioșcuri... la pachet!...

Chifla ce'nvelea odată
Șuncă, unt și o sardea
Azi când e cât o castană
Faci doar ramazan... cu ea!

Pâine neagră, pâine albă,
Franzeluță, jîmblă, corn,
Azi să știți că am ambițul
Calculul să vi l răstorn...

Eu nu tolerez scumpirea,
Și-asta, pâine, să o știți...
Că de nu — le țel... în două —
Și am să te fac... felii!..

Pe brutarii voi avea grije
Ca să-i bolcotez — să-i frigă,
Consumând chiar la salate
Delicioase... mămăligă!..

(Ves.) George Petrache

De Paști!

Cele mai frumoase bijuterii, ceasornicele cele mai precise, tacâmuri și obiecte pentru cadouri la

COLOMAN HARTMAN
bijutier bogat și asortat.

ARAD, Palatul Minorităților. Prețuri solide.

Logodnica

Am întâlnit-o întâmplător, în luresul de pe corso și nu m'am putut abține de a nu-i spune „bună ziua”.

— Pari plictisită.

— Nu mă mai întreba!

— Par'că erai logodită.

— S'a sfârșit! Tu știi ce caracter bun am. Ei bine, n'am mai putut suporta. Dela început am văzut că nu ne înțelegem. Imi critica rochiile, pălăriile, gusturile. N'am zis nimic. Am văzut că se uită insistent la Tanți — o ști pe Tanți?! N'am zis nimic! Am auzit că-i face o curte disperată și chiar că s'a logodit cu ea. N'am zis nimic! Am auzit că se însoară. Ei bine. Când am aflat că Duminecă a avut nunta, n'am mai putut suporta, și am stricat logodna, zise ea!

Trei Crai ¹⁾

Inchinată D-lui Dr. Tarța Vasile-Cluj.

Ciocanul învierii izbi în Detunata...
Și'n piepturile voastre din nou — azi — fulgerat-a
A veacurilor ură, ce dârz lovea să sfarme
A iobăgiei platră în zângănit de arme...

Crișan — cu brazda vremii adânc trasă în frunte.
Tu-aveai în trupu-ți snaga stejarului din munte.
In mâni o rânduială, în gând prohodul morții
Pe buze jar de blestem, ce-aprinse mucul torții...

Tu — Cloșca — moșu'n care plesnea cu biciul sbirul...
Azi c'un călcâi de opincă în cap le plătiși birul!!
Că'n gând aveai, să măhuri — de-aceia — tot gunoiul...
Să nu mai sugă vlaga din trupul nost — strigoii!!

De cremene tu — Horea — istorie ție palma.
In iureșul furtunii i-ai îmbrâncit de-avalma...
Să-și samene'n glod dinții... și țestele crăpate...
Că îngropași; pe-aceia doar nu s'or mai abate!

In gând aveai — de-aceia — să măturași gunoiul...
Să nu mai sugă vlaga poporului-ciocoiul!!

Tr. Russu-Șirianu

¹⁾ Din vol. in manuscris „Incrustări pe răbojul veacului“.

Americănească și... actuală

Chestia s'a petrecut în Arizona, acum vreo jumătate duzină de ani. Treburile familiei Taif mergeau desul de bine, și Jim, singurul lor fiu, făcea, pe vremea aceea, serviciul militar într'un oraș din Vest. El căpăta adesea scurte concedii, pe cari și le petrecea cuminte în sânul familiei, în loc să hoinărescă prin oraș.

Or, într'o frumoasă după amiază de vară, mistress Taif primi o veste bună:

„Sosec mâine într'o permisie de două zile: Jim“.

Margareta, bucătăreasa, primi ordin să smulgă penele și să taie cea mai frumoasă găină din Curle. Căci, în Arizona, cred că știți și dvs., păsările sunt întâi jumulte de pene și numai după aceea li se taie be-regata.

Conștințioasă, Margaret smulgea fulgii găinei când vine o altă telegramă:

„Permisia amănată cu opt zile. Regret din inimă că nu pot veni“. Anunța Jim.

Imediat, ca o adevărată gospodină practică, mistress Taif chemă pe bucătăreasă:

— Nu mai tăia găina Margareto, spuse ea. Jim și a amănat venirea.

— Păi am jumultit o, conijă
Ce era de făcut?

Mistress Taif se duse să vadă găina care, fără pene, tremura ca varga și avea o înfățișare cât se poate de caraghioasă. Stăpâna îi luă măsură și, dintr'o bucată de pânză, îi croi o rochiță nostimă. Și găina, investimântată în chipul asta, fu slobozită în curtea cu păsări unde stărnă o adevărată poncă prin neamul galinaceelor.

A doua zi în revărsatul zorilor, buna mistress Taif își aduse aminte de găina jumultită.

— Te pomenești că peste noapte biata găină a murit de frig? gândi ea și porni spre curtea găinilor. Pe la Margareta, bucătăreasa, care fusese mâncând pământ.

— Hei, fetico, nu cumva a murit găina?

— Da de unde conijă! Am zărit-o, adinauri în mijlocul curții... Cu un picior își croi un volan la rochie, iar cu celălalt răstoia un jurnal de mode l...

De, găină americană, nu ca ale noastre, analfabete și lipsite de șic... (Ves.)

A câștigat!

Mai mulți prieteni, cari erau adunați în casa celui mai mare dintre ei, începând să se plictisească, hotărâră să organizeze un mic concurs amuzant care consta în ațdărul 100 de lei celui care va isbuti să istorisească o poveste cât mai de necrezut cu putință.

— A fost odată, începu cel mai mare dintre ei, a fost odată o femeie tare frumoasă, care nu cerea nici odată bani bărbatului ei pentru a-și cumpăra rochiile...

Toți prietenii exclamară în cor: — Inutil să mai continui, ai câștigat l...

La croitor

— Să vă fac vestonul pe talie?
— Nu. Pe credit!

Anunțul lui Mitică

Mitică I. Mitică, duhliu și... proprietar de casă și nevastă, având de închiriat un apartament, a dat la gazetă anunțul de mai la vale:

„De închiriat un apartament ultra modern, 3 încăperi. Parchet la... tribunal, lumină electrică la... stradă, telefon la... farmacia din colț, apă pe... pereți, radio la... vecinul de peste drum, grădină cu flori în... parc, spălătorie la... Knap ori uscătorie în... buzunare și garaj pentru automobile la... L. M. A. S. A.“

Nu suntem în măsură să știm dacă simpaticul domn Mitică a găsit repede chiriași pentru un asemenea gluaer de casa...

„Muncă și Voie bună“

Duminecă spre seară, înainte de șezătoarea scriitorilor aranjată de organizația „Muncă și voie bună“, se plimbau pe stradă, dnii N. Cristea și E. Spinanțiu. Unul trist, celălalt vesel.

Cineva întâlnindu-i, după ce i-a privit atent, i-a întrebat:

— Mă rog, care din voi e „Muncă“ și care „Voie bună“?

Hoți pretențioși

Un mare bogătaş poseda pe proprietatea sa de lângă București o splendidă grădină plină cu cele mai scumpe flori ce se pot cultiva la noi. Bogătaşul le îngrijea și jinea la ele mai mult decât la ochii din cap. Dar de vreo câteva săptămâni niște mâini păcătoase de hoși devastau o parte din această frumoasă grădină.

Nepoștii cari pătrundeau acolo nu rupseau flori în chip delicat ci le smulgeau sălbatec, distrugând de cele mai multe ori, tufe întregi. Văzând treaba asta, bogătaşul a așezat o pereche de foarfeci de grădinar lângă tufe de flori, iar de foarfeci a aninat o bucățică de hârtie cu cuprinsul următor:

„Domnii hoți sunt rugați să se toloosească de foarfeci!“

A doua zi de dimineață, bogătaşul a băgat de seamă că foarfecile erau tot la locul unde le lăsase, dar de ele hoșii spânzuraseră un alt bilet:

„Rugăm pe d. proprietar al grădinei să fie bun și să ascute foarfecile, căci nu ne-am putut servi de ele!“

In automobil

COPILUL: Mămică, uite, domnul ăsta e chel.

MAMA: Tac! pulule, că te aude.
COPILUL: Da ce? El nu știe?!!

Istoria veselă

Bismark își dădu demisia pe motive de sănătate. Împăratul înțelese că acesta e un pretext:

— D-le Cancelar, sunt cu optsprezece ani mai bătrân ca D-ta. și umblu toată ziua călare.

— Da Sire, dar călărețul trăește mai mult decât calul!!

Nu te cunosc!

Soarele cald și îmbletor al începutului de primăvară, m'a chemat, ca pe vremuri, pe o bancă în parc. Jur că nici un gând idilic nu turbura poșta mea de a sorbi întâiul suspin al primăverii. Ca dovadă că nici n'am băgat de seamă când o tânără fată s'a așezat pe genunchii mei. Nu știu să protestez, sau să mă bucur. Deocamdată o întreb mirat ce vrea. Ea îmi răspunde candid:

— Adineauri jineai pălăria pe genunchi. Acum ai luat-o! Credeam că locul e liber!

— Asta e o glumă ori într'adevăr mă plăci?

— ?

— Cine ești? Ce vrei?

— ?

— Dar zi ceva. Stai pe genunchii mei, mă mângâi pe păr, mă săruși și nu spui o vorbă...
— Oh, domnule eu nu vorbesc cu oamenii pe care nu-i cunosc!
— zise ea.

Epigrame

Lui Valentir căruia nu place deloc brânza, nici numele meu)

Nu știu de i vreun chilipir
Să te cheme Valentir
Inșă văd și, răd și eu,
Că-i place numai... Penteleu.

Lui Al. Dim, care spus că fetele din București sunt... femei

Protestez cu vehemență
Contra-astfel de reclame,
In București, cât vezi cu ochii
Nu găsești femei... ci dame.

Lui M. Gusti care atribuie cap tare și red...

Capul, vezi, amice Gusti
De-i redus sau de e tare
Nu prea are ce căuta
Când e vorba de matale.

Ilie Brând...

Lui R. Gorgan cu cazia epigramelor de banchet.

Directorul, ai spus o bine,
Că la „urcări“ este englez,
Dar secretaru'n epigrame,
O spun cu toții, că-i chinez.

T. Severi

Unei tinere, filosof în felul de-a privi societatea, nenorocoasă în la baluri.

Vieața e un vis banal
Emoții și precipitare
Iluzii ucise după bal
C'o lună de elimioare.

Lui B. C. care își rată portretul foarte cântat la toți cunoscuții adăugând că este fac de un celebru pictor piciorul.

Nu vreau să fac un mare caz,
Căci ăsta-ți este darul
Doar adaug, c'asa obraz
Nu-l face decât cu piciorul!...

I. Valen...

Lui Valentir I. care naț. de box la semimulocie care într'un cerc de prieteni a spus că e tată în orice materie.

Nu vreau tinere amice
Rău de tot să te ating,
Recunosc că ești om tare
Dar nu'n viață ci pe ring,

Radu Miș...

La Fabrica de gheață a Municipiului se găsește gheață artificială, estină, igienică, cristalină, fabricată din apă de apeduct
Abonamente și comenzi la Int. / prinderea Comunei Arad, str. Măriaș cius Scaevola Nr. 9-13. Telefon 27-09.

Se întâmplă

Nevasta (ridicând ochi de la gazetă). — Nu găsești ciudașul cazul acesta? După o boală care a zăcut, un bărbat nu de mai putea aminti de nevastă și nu voia să creadă că ea aceea cu care s'a însurat.

El. — De, știu eu! Adesea fi trebuie bărbatului o mare stare de neîncredințare ca să se încredințeze nevastă-sa e într'adevăr aceea ființă de care s'a îndrăgostit dată prostește.

ncă un ziar minoritar la Arad...

— Presa minoritară progresează, cea românească tânjește —

...tămâna trecută a apărut în un ziar minoritar, „Uj szó” (vântul nou). Cu acesta, numărul cotidianelor minoritare a crescut la șase, respectiv la 5 pentru cele scrise în limba maghiară. Ziarul, în contrast cu cele ce erau până aci, se prezintă ca un organ maghiar și creștin, limitând prin aceasta caracteristicile celorlalte cotidiene ce la Arad în limba maghiară. Un semnalat apariția noului ziar de presă minoritar, pentru că, în contrast cu planurile făcute ani în șir de către cetățenii noștri de altă orientare etnică decât cea românească, progresează și se dezvoltă fără împiedecați de nimeni, și, cu seamă de autorității noastre de stat. Apariția noului cotidian maghiar din Arad este o faptă ce nu poate fi desmintită nici un argument, de tratamentul aplicat minoritarilor și ziarilor în special.

...au avut, atât sub regimul regilor politici, cât și sub regimul Frontului Renașterii Naționale — în care s'au încadrat într-o impresionantă unanimitate — deplină libertate de acțiune și dezvoltare. Însă au fost împotriva noastră. Sperăm că de aci înainte, nu vom mai registra astfel de atitudini, nu atât din partea marilor puri, ci din partea acelor cari vorbeau în numele lor în limba lor, fără a avea nici o justificare pentru aceasta...

...ând la o parte aceste convingeri de ordin politic și îndu-ne la subiectul propus în discuție, trebuie să constatăm o situație falsă: apariția unui nou ziar de presă în limba maghiară, adică prezența unei mari mase de cititori în această limbă.

...a spus „o situație falsă”. Da, întrucât 50% dintre cititorii ziarului minoritar sunt români, sunt lipsiți de presa românească necesară în acest punct de vedere al țării. Presa românească, trebuie să fie egală din punct de vedere informativ și tehnic, cu presa minoritară, lipsește Aradului.

...Singularul cotidian care apare în oraș, este departe de a egala calitativ. Atât ca spațiu, cât și de informare, căci același ziar „le servește pe toate, însă nu are spațiul necesar pentru prezentarea întregului material scris de agenția noastră de presă. Adăugați lipsa știrilor pe care ziarul minoritar le culege, și apoi lipsa materialului cu caracter local, și aveți oglinda reală, atât a presei minoritare, cât și a celei românești.

...urma acestor constatări, este să se pună întrebarea: de ce această situație de inferioritate?

...ta răspunsul urmează.

...ele minoritare, cu excepția ziarului „Duminea” diminiată, începuse să apară sub regimul ziarului, care înțelegând rostul și într-o regiune curat românească le-a făcut toate favorurile posibile. Astfel, la începutul ziarului românești aici, presa mino-

...ritară era înzestrată cu întreg utilajul tehnic necesare, nefiind tributara nici unei tipografii sau întreprinderi similare. Fiecare ziar se tipărea — și se tipărește și acum — în tipografia proprie, unde se execută și alte lucrări, cari augmentează eventualele pierderi ce le-ar suferi de pe urma ziarului, — ceiace însă nu e cazul. Este firesc deci, ca situația lor să fie consolidată, să nu fie expuse fluxului și refluxului conjuncturii pieței.

...Presa românească, în schimb, s'a găsit complet desorganizată la începutul vieții românești. Tipografia „Concordia” — societatea de editură și institut grafic modern — a partidului național din Transilvania, dintr-o greșală de calcul a fost descompletată și desorganizată, iar presa românească lăsată în grija tipografiilor particulare, care se îngrijeau numai de câștigul lor și nici de interesul superior al Statului și Națiunii. Partidele politice la rândul lor au neglijat presa. S'au îngrijit numai de fițuțele pe care le distribuiau gratuit în timpul campaniilor electorale sau la serviciile presei minoritare, obținute în schimbul granturilor subvenții și paușale dela primărie și prefectură. Urmările

...se văd azi, când la Arad — în Aradul „Românului” și a „Tribunei” — avem un singur cotidian, așa cum e, și câteva săptămânale ce-și trag sufletul de pe o săptămână pe alta. Comparați situația presei românești cu cele scrise despre presa minoritară și decideți: merită Aradul soarta aceasta? Merită județul nostru, care totalizează 95% din locuitorii români, o astfel de situație umilitoare?

...Desigur că nu. Dar de situația aceasta nu sunt vinovați mânuitorii de condei ai Aradului, ci toți acei ce-au trecut prin fruntea autorităților, toți fruntașii vieții noastre publice, cari nu s'au gândit nici un moment la reprezentarea exterioară a vieții Aradului, ci numai la interesul lor, cari le-au adus bogății și situații...

...Situația nu poate dura. Este necesară intervenția ministerului propagandei naționale, care să înființeze aci, în coasta presei minoritare, o tipografie de Stat care pe lângă lucrările de tipografie propriu zise, să editeze și un ziar. Dar nu un ziar care să fie un simplu buletin de înregistrare a comunicatelor oficiale, ci un ziar viu, oglindă a vieții și a activității de toate zilele.

Radu Baltag.

Practică

— De ce ți-ai cumpărat două culori de hârtie de scris; roșie și albastră?..

— Pentru că roșie.. înseamnă dragoste.. Il scriu lui Costel..

— Și cu albastru ce faci?

— Albastru, e.. credință, fidelitate.. Il scriu lui Mișu.

Pe stradă

Se întâlnesc doi evrei. După ce s'au fapat de jgâră, unul d'ntre ei zice ce'altul:

— Măi Morij, mie mi-se pare că boala atacă mai totdeauna părțile cari le găsește mai siaba la om.

Morij pare că chibzulește puțin.

— Să vede că d'n pricina asta, te doare pe tine mereu capul!..

Cel mai bun izvor de cumpărare la firmă!

Iosif MUZSAY ARAD vis-a-vis Teatrul COMUNAL

Costum pentru străjeri:	Lei
Costum complet	1450
Pantaloni	650
Mantale de cauciuc	850
Loden verde	1900
Windjacke	1150
Balon Seide	2800
Costum elegant de modă	1750
Pardesiu	2200

Scrisoare deschisă...

Str. Bolintineanu către Domnul Primar

Copacii își crapă cu bucurie mugurii care vor fi alinați de căldura și lumina soarelui și de privirile încântate ale fiecărui muritor.

După o iarnă grea și atât de posomorită, oricare lucru și oricare ființă încearcă să guste din plin farmecele unei primăveri mărinoase.

Soarta noastră, a străzilor, este însă jalnică.

De aceea, cu îndrăzneala disperatului, mă adresez dvs., Domnule Primar, care sunteți un om cu multă experiență și cu deplină înțelegere pentru toate pătimirile și toate necazurile.

Se spune că „haina face pe om”.

Dacă acest adagiu este numai în parte valabil pentru specia umană, nouă ni se aplică pe de-a întregul.

O stradă fără îmbrăcăminte cuviincioasă nu se bucură de nicio considerație. Ba, dimpotrivă, cei ce sunt siliți să o parcurgă nu fac decât să-i verse tot năduful și toată gama injurărilor, dela cea mai inocentă până la cea mai groaznică.

Să nu credeți că ridic pretențiuni absurde, sau că ași fi egocentristă.

Nu! Ferească Dumnezeu.

Nu mi-am uitat niciodată obârșia. Știu perfect de bine — și o mărturisesc fără pic de jenă — că obârșia noastră a tuturor este rurală. Exodul către oraș este datorat faptului că doream mai multă lumină, mai multă curățenie, mai multă atenție.

Noi facem toate eforturile spre a ne adapta noilor condițiuni de viață, dar, din păcate, nu putem ajunge la niciun rezultat fără concursul oamenilor. Suntem născute cu un mare defect fizic: nu avem mâini și de aceea trebuie să recurgem la ajutorul altora spre a ne „îmbrăca”.

Ajutorul nu ne vine însă de nicăieri.

De un timp încoace toate suntem sdrențuite, terfelite, nenorocite. Când plouă ne inneacă apa și noroiul ce se adună în hărtoape, iar când soarele usucă totul, ne sufocă praful. Pe de lături, mormane de gunoi și pământ stau de luni de zile nedepanate, nemșcate, întocmai unor monumente realizate de mâna nedibace a unui artis din epoca preistorică.

Din păcate nu avem mobilitate. Suntem prea mult sclavele pământului, așa că, deși toate străzile orașului formăm o mare familie, nu putem constitui o asociație, sau o breaslă, ca prin intermediul ei să ne exprimăm doleanțele și să ne cerem drepturile pe care evoluția civilizației ne îndrituiesc a le pretinde.

Nu știu, Domnule Primar, dacă ne-ați văzut în ultima vreme, — dar probabil V'ați fi convins atunci — desigur — că ceea ce spun în acest loc, nu este decât un dureros adevăr.

Inchipuiți-vă Dv. cât de nenorocite ne putem simți, dacă în fiecare zi nu ni se adresează decât vorbe de ocară. Și măcar dacă am fi noi de vină...

Cred că dacă blestemele cu care suntem „onorate” s'ar concretiza, am dispărea de pe suprafața pământului în câteva clipe.

Vă puteți deci inchipui cât ne este suferința de mare. Să nu auzi nădărușe o vorbă bună, o vorbă de alinare sau de laudă, și să nu vezi îndreptându-se asupra ta nicio privire mai caldă sau admirativă. Este groaznic. Este imposibil de suportat.

Dar, după cum am găi spus, nu sunt eu singură în această situație.

O parte din surorile mele care poartă nume destul de cunoscute ca: Brătianu, Ferdinand, Regina Maria, Nic. Grigorescu, apoi Weitzer, Funcționarii și altele multe ale căror nume imi scapă, sunt disperate de starea în care se află.

Le e și rușine să se arate oamenilor, atât sunt de despuiate și murdare.

De aceea, făcându-mă ecoul acestor multe necazuri apelez la bunăvoința, înțelegerea și mărinimia Dvs. Aveți multe griji, dar vă rugăm, aveți grije și de noi. Dacă punga nu vă permite să ne investim în haine mai acătării, cel puțin dați dispozițiunea să fim curățite de praful și murdăria ce ne inundă. Ne faceți și nouă un serviciu și faceți totodată și cetățenilor ce locuiesc în jurul nostru un mare bine.

Cred că au și ei dreptul să respire un aer curat și să aibă o prieveliște care să-i încante.

Sunt convinsă că jalba mea va găsi ecou în inima Dvs. Sunt sigură că în câteva zile orașul nostru se va schimba la față.

Cu speranța că nu voi fi înșelată în așteptările mele, vă rog să primiți omagiile tuturor străzilor din Arad.

Str. D. Bolintineanu

pentru conformitate:

R. Gorgan

„Se aduce la cunoștința publicului, că fabrica de ghiață a Municipiului și-a început activitatea. Orice informațiuni de prețuri, precum și comenzile se primesc la Direcțiunea Întreprinderii Comunale, str. Mucius Scaevola Nr. 9—13. Telefon: 2709.

NOUTAȚI! în ghete de primăvară mare asortiment Frații Apponyi secție de modă bărbătească

Căsnicia

S'au vorbit și s'au scris foarte multe despre căsnicie.

Un înrăit dă mai jos definiții cari îl privesc.

Deci căsnicia este după otrăvitul nostru prieten:

— O prostie necesară.
— O societate anonimă în care, de multe ori, soțul nu este singurul acționar.

— Un jug în care noi, spre deosebire de gingașii boi, punem grumazul de bună voce.

— Ceva ce ne deosebește de animale (acestea din urmă având obiceiul să trăiască în... concubina!).

— Școala martirilor.
— Visul femeilor și coșmarul bărbajilor.

— Când este cum ar trebui să fie: un ideal.

— Contract de închiriere sau, extrem de rar, vânzare.

— Întreprindere de multe ori falimentară.

— Subiect de discuție.
— O catastrofă inevitabilă.

La bodegă

Într'o bodegă din centrul orașului, bodegă cu gustări pipărate și prețuri la fel, doi domni stau de vorbă, plângându-se reciproc despre risipa și cheltuielile inutile ale soațelor respective.

După ce le-au făcut cu ou și cu oșel (e așa ușor să condamni pe cineva atunci când nu se poate apăra! Vedeți cum vă apăr, duduiilor!) unul îl întreabă pe celălalt:

— Mă Manole, după ce cunoști tu mălosea naturală de cea artificială?

— Oflând adânc, cel întrebat răspunde:

— După factură!..

Schimbare

— Fetișo dragă, de o bucată de vreme nu prea ești în apele tale.

— Da, mămico. Bărbatul meu nu mă mai iubește ca înainte de căsătorie.

— Prostii! Cine ți-a băgat în cap lucrul ăsta?

— Judecă și d-ta. Când eram logodiiți îmi spunea că sunt o fată cum nu găsește decât una la un milion; acum îmi spune că sunt o femeie cum nu găsește decât una la sută.

Puterea obiceiului

Doi câini s'au rățâcit în pustul Africii. Doi câini moderni, aventurieri și optimiști. Au împărțit mizeriile și au trăit din iluzii. Perspectiva deșertului e dezolantă și ei merg alene, cu limbile scoase. La un moment dat, unul din ei simte o necesitate inexprimabilă.

— Hai mai repede, își grăbește el tovarășul, hai mai repede, că dacă nu întâlnesc cumva vre-un pom, pe onoarea mea că.. fac pe mine.

Ciudat!..

O doamnă se oprește în grădina zoologică în fața unui rinocer:

— Cum, ăsta are numai un corn și nu două ca toată lumea?

„Biata comună“

Vai și cum îți vine a râde
Când meru auzi zi-ând:
„Am făcut, ce mulți ca mine“,
„N'au făcut și n'au să facă“,
„Pot să zică până i lumea“
„Toți primarii la olallă“
Frunză verde de alună,
Pentru „biata comună“.

Dar dovadă până nu ai dat
Fă să iasă la iveală
Trișorii cel furat,
Căci actele sunt făcute,
Dard fără nici o urmă
Sigur că, sunt pușe 'n urmă
„Biata comună“.

Ca să știți despre ce i vorba
Vă transmit „Vorba d'n sai“:
Chestinnea cu trișorii
A celor ce l'au furat
Și chiar de ei recunosc
Ca să aibe de băut,
Dar se vede fără urmă,
„Biata comună...“

Utilizarea...

Unul dintre proaspeții bogătași ai Aradului și-a clădit într'ânul din cartierele elegante, o vilă de toată splendoarea înzestrată cu tot confortul pe care civiliza actuală îl poate asigura celor cu dare de mână — inclusiv adăpostul anti-aerian... Și s'a instalat bogătașul nostru, împreună cu balabustia, în vila somptuoasă care mărturisește averi de milioane...

La vreo două săptămâni după instalare, antreprenorul care angajase le-a făcut o vizită. Și natural, primul lucru de care s'a interesat, a fost dacă sunt mulțumiți cu vila.

— Da suntem mulțumiți, foarte mulțumiți, — răspunde cucoana bogătașului — dar un lucru ne supără: porcelanul dela W. C. este prea rece...

— Val de mine — exclamă antreprenorul mirat — dar eu am comandat special o ramă de măr de trandafir pentru W. C.-ul dvs!..

— Aoleo! — sări bărbatul — să ști că aia-i rama în care ai încadrat portretul mamei tă!

Imposibil altfel

— Închipuește-ți: după cinci ani de căsnicie, el e încă îndrăgostit.
— Și știe nevastă-sa de cine?

La școală

Profesorul. — Cum, ai rămas acasă fiindcă te-a durut capul? Să-ți fie rușine! Și pe mine mă doare foarte des capul, dar nu rămân nici odată acasă.

Elevul. — Păi da, așa e, fiindcă pe dv. vă plătește!

Aviz.

Se aduce la cunoștința publicului, că date fiind Sărbătorile de Paști, abonamente de autobuse se eliberează în 27 și 30 Aprilie și apoi numai în 2 și 3 Maiu 1940.

Prin urmare publicul călător este rugat să-și procure bilete, de urgență, adevărat înainte de înțaiu a lunii viitoare. Direcțiunea.

Intrebări pentru Petriș.

— Ce rea e lumea asta frole. Uite, mai acum 5—6 zile a trecut pe la noi un „studinte“ și ne-a rugat să punem mai multe întrebări pentru Petriș. Răspunsurile se primesc la soc. de..... ras moravurile.

— Cine e dudula care în vacanțe (am uitat să spunem că este elevă) vine în Petriș cu logdnicul?

— Cine e domnul care n'are cetățenia română, stidează elementul etnic și conduce mașina fără permis? Nu-l cunoaște nimeni? El bine, noi îl vom afla. Deocamdată așteptăm să ni se comunice Nr. permisului de conducere.

— Ce este cu povestea podurilor de pe șoseaua județeană în spre Obârșia?

— Care e părintelul, bun român, ce dădea articole la gazete contra unei coade de lopor și azi.. hal să dăm mână cu mână?

— Cărl sunt dudulele ce au dat un atac pe frontul „ulii delă poștă“?

Cauza...

Un domn se adresează unui avocat, specialist în divorțuri.

— De câți ani sunteți căsătorit?

— De 12.

— Și deodată v'a venit pofța să divorțați?

— Da — explică clientul. În acești dolsprezece ani nimica nu a tulburat pacea noastră. Nici o ceartă, nici un cuvânt aspru. Dar eri..

— Ce s'a întâmplat eri? A fugit?

— Nu. S'a înapoiat!

Definiții

Căsnicie, căsnicie!
Pentru visători poemă,
Pentru candidați problemă,
Pentru 'nsurăjel dilemă,
Pentru buni amici o glumă,
Pentru casnici ștreang de gumă.

Maria Rădulescu-Rimosa

INAINTE DE PAȘTI

Săptămâna patimilor

Când dela slujbă vii întometat,
Când liniștea căminului te soarbe,
Ferește-te: fatalității oarbe
Fără să știi vei fi sacrificat.

Îți vei găsi în curte tot avutul
Ca'n vremea catastrofelor celebre.
Soția arătare din tenebre
Îți va vorbi, cum îți vorbește mutul.

Ferestre, uși deschise de perete
Oglinzi crăpate, baine răvășite,
Ocări, porunci, blesteme răgusite,
Au să-ți înghețe sufletul, băete!

Curent prin ușile de vânt umflăte
Picior scrântit, lămpi sparte și verzi stele.
Bătăi nebune 'n perne și saltele;
Păzea că-s gospodinele pe scuturate!

Și masa: rece. Murături și pâine
Intinse pe o mașină de cusut...
O nevralgie care a 'nceput...
Și trist schelălăitul unui câine...

Te fac să te întrebi: trecură zbirii?
Sau e obișnuitul scuturat?
— Amice pleacă și capul resemnat
E marea săptămână a patimirei.

LA PA

Mielul Pascal

Mă uit la tine mielule pascal:
Ai fost păpușe albă inocentă
Când te'mbrăca blânița abundentă
Și-aveai la gât o panglică bleu-p...

Dar se abātu o mână violentă
Și ți-a roșit panglica un pumnal
O svâcnitură, un suspin, un val
Și-ai devenit friptură succulentă.

Te-am prețuit apoi, de câteori?
Cu drob, spanac, friptură bors,
M'ai încântat și supra încântat
Primește dar, acum felițări!

Dar trista grămăjoară de arșine
Costițe, dinți, vertebre adunate,
Îmi amintesc a lumii strămbătău
Și barbarie... oriși ce s'ar zice.

Și d'ăia plâng pe oasele și albite
Și d'ăia beau pabar după pabar
Azi când natura reinvie iar,
De ce n'ai învia și tu, jertfite?

Să sburzi din nou, s'alergi prin cur
Să behăi, să fi vesel, să trăești!
O, mielule, tu nici nu te gândești
C'ai rezolvat problema alimenta...

Para

Gura lumii

A fost odat'o fată mare,
Parola mea!
Și despre ale lumii valuri
Habar n'avea.

Dar într'o noapte luminoasă
Venit un hoș..
Amor, falmosul pictu obraznic
Și-a fost cu moș..!

De-atuncea gura lumii urîă
Ce lume rea! —
C'ar li fetița ușurică
Și ea e grea..

Fix

Mica publicitate

Vizitați Salonul de frizerie
FAN CĂMPEAN, din Piața
No. 3. Serviciu prompt și...

MAȘINI DE SCRIS de vân
de imprumut, la M. SZEGFU
str. Brătianu 7. Tel. 11-44.
special de reparațiuni pentru
șini de scris, mașini de c
tocuri rezervoare. Depozit
tie — șapirograf — indigo și
accesoriile pentru mașinile d

Domnii abonați din co
pe unde nu pot ajunge înc
noștri sunt rugați, pe aceas
să se pună la curent, tr
du-ne abonamentul prin
postal.

Pentru abonați

Vasilie Bătrâna, fost in
în serviciul administrației
este concediat încă din anul
Cum numitul se prezintă
unor abonați dela cari p
abonamentul, eliberând d
de mână și fără stampilă
găm să fie dat imediat p
jandarmilor sau a poliției